

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต

Factors Affecting on Achievement Motivation in Learning Human Resource Management of Rangsit University Student

◆ ประไพศรี ธรรมวิริยะวงศ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต

Prapaisri Thamviriyavong

Assistant Professor, Faculty of Business Administration, Rangsit University

E-mail: Prapaisri.t@rsu.ac.th

Received: May 25, 2019 ; Revised: June 6, 2019 ; Accepted: June 10, 2019

Abstract

The objectives for this research were 1) to study the factors that affecting the achievement motivation of students who study Human Resource Management subject. 2) to study relationship between affecting factors and achievement motivation learning of students who study Human Resource Management subject. 3) to create forecasting equation of achievement motivation learning of students who study Human Resource Management subject. The sample group is 460 students who enrolled Human Resource Management subject in first and second semester in academic year 2018. In this paper using quantitative research. Data was analyzed by statistic program which are frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson correlation, and multiple linear regression. The research result shown that 1) in overview, the opinion of sample group toward factors in 6 dimensions affect to achievement of learning motivation in Human Resource Management subject is in high level, and mean score equal to 4.01. The highest mean score is factor of relationship between students and teacher, which equal to 4.24. The mean score for factor of classroom atmosphere, successful and development in studying, responsible for in class activities and relationship with classmate are 4.14, 4.05, 4.03 and 3.80. 2) The result of correlation between factors affecting the achievement motivation in learning and achievement motivation in learning of students shown that all the factors have positive relationship with achievement motivation in learning of students in high level with significant level at 0.01. The relationship

between successful and development in studying and achievement motivation was in the highest level ($r=0.824$), follow by the relationship with classmate ($r=0.787$), and classroom atmosphere have lowest relationship with achievement motivation ($r=0.551$) 3) able to forecast the students' achievement motivation in learning of 90.0 percent. The forecasting equation of achievement motivation learning of students and factors affecting to the achievement motivation learning was created by using multiple linear regression. The result shown that factors that affect to achievement motivation learning of students in Faculty of Business Administration, Rangsit University were successful and development in studying, relationship with classmate, responsible for in class activities, classroom atmosphere, relationship between students and teacher, and the evaluation process. The forecasting equation of achievement motivation learning of students are 1) In general : achievement motivation leaning of students = $0.254 + (0.286 * \text{successful and development in studying}) + (0.254 * \text{relationship with classmate}) + (0.238 * \text{responsible for in class activities}) + (0.136 * \text{classroom atmosphere}) + (0.085 * \text{relationship between students and teacher}) - (0.060 * \text{the evaluation process})$. 2) In standard: achievement motivation leaning of students = $(0.329 * \text{successful and development in studying}) + (0.376 * \text{relationship with classmate}) + (0.287 * \text{responsible for in class activities}) + (0.182 * \text{classroom atmosphere}) + (0.101 * \text{relationship between students and teacher}) - (0.070 * \text{the evaluation process})$.

Keyword: Achievement Motivation, Human Resource Management, Factors Affecting

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ 3) สร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ในภาคการศึกษาที่ 1 และภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 460 คน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุแบบเป็นขั้นตอน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 โดยเฉพาะความคิดเห็นต่อด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.26

รองลงมาคือ ด้านวิธีการประเมินผลการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน ด้านความรับผิดชอบต่อลักษณะกิจกรรมที่ปฏิบัติในห้องเรียน และด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14, 4.05, 4.03 และ 3.80 ตามลำดับ 2) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในระดับค่อนข้างมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยความสัมพันธ์ระหว่างด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามากที่สุด ($r=0.824$) รองลงมาคือ ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น ($r=0.787$) และด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในระดับต่ำที่สุด ($r=0.551$) 4) สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ร้อยละ 90.0 จากการสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา กับปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การถดถอยเชิงพหุแบบเป็นขั้นตอน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต คือ ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน รองลงมาคือ ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น ด้านความรับผิดชอบต่อลักษณะกิจกรรมที่ปฏิบัติในห้องเรียน ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ และด้านวิธีการประเมินผลการเรียน ตามลำดับ ซึ่งได้สมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดังนี้ 1) รูปแบบทั่วไป : แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา = $0.254 + (0.286 \times \text{ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน}) + (0.254 \times \text{ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น}) + (0.238 \times \text{ด้านความรับผิดชอบต่อลักษณะกิจกรรมที่ปฏิบัติในห้องเรียน}) + (0.136 \times \text{ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน}) + (0.085 \times \text{ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์}) - (0.060 \times \text{ด้านวิธีการประเมินผลการเรียน})$ 2) รูปแบบมาตรฐาน : แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา = $(0.329 \times \text{ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน}) + (0.376 \times \text{ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น}) + (0.287 \times \text{ด้านความรับผิดชอบต่อลักษณะกิจกรรมที่ปฏิบัติในห้องเรียน}) + (0.182 \times \text{ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน}) + (0.101 \times \text{ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์}) - (0.070 \times \text{ด้านวิธีการประเมินผลการเรียน})$

คำสำคัญ : แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อ

บทนำ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะส่งเสริมให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมด้านการงานหรือการศึกษา (สุรางค์ ณรงค์ศักดิ์สกุล, 2555) การพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนให้สูงขึ้น จะส่งผลต่อศักยภาพในการทำงานของบัณฑิตในอนาคต รวมถึงผลิตภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

การจัดการเรียนการสอนของรายวิชาต่าง ๆ ในสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่อาจารย์ผู้สอนจะต้องสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนในรายวิชานั้น เพื่อสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ กลุ่มเป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนของรายวิชาต่าง ๆ คือ นักศึกษา ถ้าปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษาไม่ได้รับการแก้ไขที่ถูกต้องแล้วย่อมจะเกิดผลกระทบต่อคุณภาพการเรียน

ดังนั้นนักศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชา การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สามารถเลือกเป็นวิชาโทหรือเลือกเป็นวิชาเสรี และเป็นวิชาบังคับพื้นฐานของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต เนื่องจากนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบในการสอนรายวิชานี้พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดแรงจูงใจ ไม่มีความกระตือรือร้น ไม่มีการวางแผนในการเรียน ดังเห็นได้จากพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษา เช่น การเข้าห้องเรียนสาย การขาดเรียน และไม่ติดตามบทเรียนที่ขาดเรียน เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียนที่เรียนแต่ละวันก็ไม่ซักถามอาจารย์ทันที ไม่มีความตั้งใจเรียน นั่งคุยกันหรือเล่นโทรศัพท์มือถือในขณะที่อาจารย์สอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาไม่กลับไปทบทวนบทเรียน ไม่มีการเตรียมตัวสอบล่วงหน้า นาน ๆ ซึ่งส่งผลให้นักศึกษาเพิกถอนวิชาหรือสอบไม่ผ่านรายวิชา และส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป ดังนั้นนักศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาว่ามีปัจจัยด้านใดบ้างที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา เพราะการทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา จะทำให้อาจารย์ผู้สอนสามารถนำไปวางแผนปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนเพื่อแนะนำนักศึกษาให้สร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้เกิดขึ้นต่อตัวของนักศึกษาเองให้นักศึกษาใช้ความสามารถและศักยภาพของตนเองที่มีอยู่ให้มากที่สุด ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนของตนเองในอนาคต และสามารถนำผลวิจัยไปเป็นแนวทางให้อาจารย์ผู้สอนท่านอื่น ๆ สร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนในรายวิชาได้ด้วย รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรวิชาเพื่อนำไปจัดการเรียนการสอนและกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเป็นการพัฒนาการเรียนรู้อะไรและการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชา HRM201 : การจัดการทรัพยากรมนุษย์
- 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชา HRM201 : การจัดการทรัพยากรมนุษย์
- 3) สร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชา HRM201 : การจัดการทรัพยากรมนุษย์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทำให้ทราบถึงระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชา HRM201 : การจัดการทรัพยากรมนุษย์
- 2) คณาจารย์ และมหาวิทยาลัยสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการพิจารณาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรรายวิชา
- 3) เป็นการส่งเสริมและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชา HRM201 : การจัดการทรัพยากรมนุษย์ให้สูงขึ้น อันจะส่งผลต่อศักยภาพในการทำงานของบัณฑิตในอนาคต

นิยามศัพท์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความปรารถนาหรือความต้องการที่จะศึกษาเล่าเรียนให้สำเร็จ มีความขยันหมั่นเพียรโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น มีความทะเยอทะยานสูงเพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จ มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตั้งไว้สูง

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในรายวิชา HRM201 : การจัดการทรัพยากรมนุษย์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการสอนหรือกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งแสดงออกมาหลังจากได้รับการอบรมสั่งสอนและฝึกฝนโดยตรง

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน 2) ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้นเรียน 3) ด้านความ รับผิดชอบต่อลักษณะกิจกรรมที่ปฏิบัติในการเรียน 4) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ 5) ด้านวิธีการประเมินผลการเรียน และ 6) ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน

การทบทวนวรรณกรรม

1. ทฤษฎีแอคคินสัน (Atkinson, 1966, p.51) ได้อธิบายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ตัวว่าการกระทำของตน จะต้องได้รับการประเมินผลจากตัวเองหรือบุคคลอื่นโดยเทียบเคียงกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม ผลจากการประเมินอาจเป็นที่พอใจเมื่อกระทำจนเสร็จหรือไม่น่าพอใจเมื่อกระทำไม่สำเร็จก็ได้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต้องคำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ 3 ประเด็น คือ 1) การจูงใจที่จะบรรลุความสำเร็จ (Motive to Achieve Success) บุคคลแต่ละคนมีแรงจูงใจที่จะไปสู่ความสำเร็จ รวมทั้งจูงใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล ถ้าเขาประสบความสำเร็จ เขาจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าบุคคลที่เคยประสบความล้มเหลวมาก่อนซึ่งจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ 2) การมีโอกาของความสำเร็จ (Probability of Success) ถ้างานที่ไม่ยากหรือง่ายเกินไปบุคคลจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากแต่ถ้างานที่ทำงานหรือยากเกินไป ไม่ว่าคน ๆ นั้นจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากหรือน้อย เขาก็จะไม่รู้สึกว่าเขาจะมีโอกาสประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลว 3) คุณค่าของความสำเร็จ (Incentive Value of Success) เมื่อบุคคลมีความพึงพอใจในความสำเร็จของตนมากขึ้น ก็จะทำให้เขาไม่เกิดความพึงพอใจในความสำเร็จนั้นมากเท่าไร

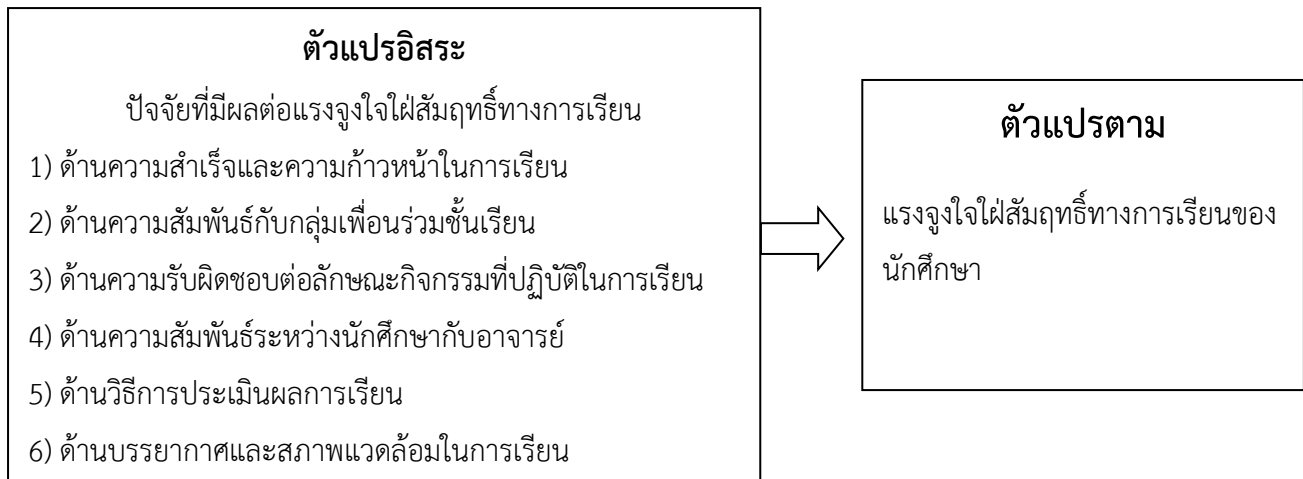
2. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน เพื่อน ประเมศว วัฒนโอภาส นภาพร วัฒนโอภาส และนิทรา ปัญจมาศ (2548, น.20) สรุปสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกันได้ว่า การมีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน พบเห็นได้ชัดเจนจากการรวมกลุ่มอยู่ในสถาบันการศึกษา ซึ่งกลุ่มนักศึกษาส่วนใหญ่จะมีลักษณะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีบรรยากาศเป็นกันเอง มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีการยอมรับความคิดเห็น มีการแสดงกิริยาที่ยิ้มแย้มแจ่มใส วางตัวอย่างเหมาะสม จะพบว่าในกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อนักศึกษาทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ และพฤติกรรมด้านสังคม อีกทั้งนักศึกษาส่วนใหญ่จะมีการปรับตัวเข้ากับเพื่อน เพื่อรักษาสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546, น.237) กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน คือ การสร้างความรู้สึกที่ดีต่อกัน มีความสมัครสมานสามัคคีกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกันช่วยกันสร้างเสริมบรรยากาศในการเรียนที่พึงปรารถนาในห้องเรียน

3. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ประเมศว วัฒนโอภาส นภาพร วัฒนโอภาส และนิทรา ปัญจมาศ (2548, น.21) กล่าวว่าสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์จะมีผลต่อสถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน เพราะถ้าผู้สอนมีบรรยากาศในการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ มีบรรยากาศแห่งความเป็นมิตร มีการรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา เปิดโอกาสให้นักศึกษามีโอกาสซักถาม ตอบคำถาม และร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน มีกิจกรรมกลุ่มและการอภิปราย สร้างบรรยากาศในการเรียนให้สนุก ให้นักศึกษามีความอยากรู้อยากเห็น และมีความกระตือรือร้นในการเรียน จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาเพิ่มขึ้นได้ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546, น.237) กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีทั้งครูและนักเรียนต่างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม ครูให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน ให้นักเรียนมีอิสระและมีความสบายใจในการทำกิจกรรม จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี

4. บรรยากาศในการเรียนรู้ กนกวรรณ ทองฉวี (2545, น.77) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษาหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ภายในสถาบัน ทั้งที่เป็นรูปธรรม นามธรรม รวมถึงหลักสูตรการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และบรรยากาศทางการเรียนการสอน อันเป็นสิ่งเร้าที่ทรงศักยภาพและมีอิทธิพลต่อชีวิตและความเป็นอยู่ ตลอดจนส่งผลต่อการพัฒนาในทุก ๆ ด้านของสมาชิกในสถานศึกษา สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ และบรรยากาศการเรียนรู้มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน กล่าวคือ สภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี มีส่วนพัฒนานักศึกษาและสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่นในด้านบุคลิกภาพ ความสัมพันธ์กับเพื่อน ด้านกิจกรรมกลุ่มด้านความรับผิดชอบ สร้างความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน เกิดความร่วมมือนร่วมใจในการเรียนการสอนตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ (ประเมศว วัฒนโอภาส, 2548, น.21) ดังนั้น ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จะพิจารณาได้ในหลากหลายมิติ ซึ่งจะสะท้อนถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี และสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนได้อีกด้วย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาประมวลเป็นแนวคิดเพื่อเป็นกรอบในการศึกษาดังนี้

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นกลุ่มเดียวกัน คือ นักศึกษาที่เรียนในรายวิชา HRM201: การจัดการทรัพยากรมนุษย์ในภาคเรียนที่ 1 และ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้จัดให้มีการเรียนการสอนวิชา HRM201 : การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ในภาคเรียนที่ 1 จำนวน 220 คน และภาคเรียนที่ 2 จำนวน 240 คน ในปีการศึกษา 2561 เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในคณะบริหารธุรกิจ ตลอดจนนักศึกษาจากคณะอื่น ๆ ในระดับชั้นปีที่ 1 ถึงระดับชั้นปีที่ 4

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและนักศึกษาคณะอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยรังสิต ระดับชั้นปีที่ 1 ถึงระดับชั้นปีที่ 4 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 จำนวน 220 คน และในภาคเรียนที่ 2 จำนวน 240 คน ของปีการศึกษา 2561 และมีวิธีการเก็บข้อมูล โดยสุ่มแบบสะดวก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังต่อไปนี้ 1) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน กำลังศึกษาอยู่ที่ เป็นนักศึกษาที่เลือกเรียนในกลุ่มวิชาใด เป็นนักศึกษาสังกัดคณะอะไร ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีจำนวน 6 ข้อ 2) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบสอบถามลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งเกณฑ์ในการ

กำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert (<http://greedisgoods.com> (Likert-Scale) โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้นเรียน ด้านความรับผิดชอบต่อลักษณะกิจกรรมที่ปฏิบัติในการเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ด้านวิธีการประเมินผลการเรียน ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน มีจำนวน 32 ข้อ 3) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบสอบถามลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert Scale จำนวน 12 ข้อ

3. เกณฑ์การแปลความหมาย โดยการแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ โดยระดับเริ่มต้นที่เลือกใช้คือ ช่วง 1.00 - 1.80 ซึ่งมีความหมายว่า “น้อยที่สุด” ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เกณฑ์ในการตัดสินปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 5 ระดับ

ระดับที่	ช่วง	ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
1	1.00-1.80	น้อยที่สุด
2	1.81-2.61	น้อย
3	2.62-3.42	ปานกลาง
4	3.43-4.23	มาก
5	4.24-5.00	มากที่สุด

ส่วนเกณฑ์ผลการตัดสินใจในผลของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยระดับเริ่มต้นที่เลือกใช้คือ ช่วง 1.00 - 1.80 ซึ่งมีความหมายว่า “น้อยที่สุด” ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 5 ระดับ

ระดับที่	ช่วง	ผลของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
1	1.00-1.80	น้อยที่สุด
2	1.81-2.61	น้อย
3	2.62-3.42	ปานกลาง
4	3.43-4.23	มาก
5	4.24-5.00	มากที่สุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ 1) สถิติเชิงบรรยาย ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 2) สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson' Correlation) และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ แบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา HRM201:การจัดการทรัพยากรมนุษย์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อทุก ๆ ด้านอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะความคิดเห็นต่อด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.26 รองลงมาคือ ด้านวิธีการประเมินผลการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน ด้านความรับผิดชอบต่อลักษณะกิจกรรมที่ปฏิบัติในห้องเรียน และด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14, 4.05, 4.03 และ 3.80 ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา HRM201:การจัดการทรัพยากรมนุษย์

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน	4.05	0.548	มาก
ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น	3.80	0.708	มาก
ด้านความรับผิดชอบต่อลักษณะกิจกรรมที่ปฏิบัติในห้องเรียน	4.03	0.574	มาก
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์	4.26	0.563	มากที่สุด
ด้านวิธีการประเมินผลการเรียน	4.24	0.561	มากที่สุด
ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน	4.14	0.635	มาก
รวม	4.01	0.477	มาก

จากการศึกษาพบว่า ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชา HRM201:การจัดการทรัพยากรมนุษย์ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อทุก ๆ ด้านอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะความคิดเห็นต่อด้านคุณค่าของความสำเร็จมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.24 รองลงมาคือ ด้านการมีโอกาสของความสำเร็จมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ส่วนด้านแรงจูงใจที่จะบรรลุความสำเร็จมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ภาพรวมของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชา HRM201: การจัดการทรัพยากรมนุษย์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
ด้านการจูงใจที่จะบรรลุความสำเร็จ	4.04	0.677	มาก
ด้านการมีโอกาสของความสำเร็จ	4.16	0.636	มาก
ด้านคุณค่าของความสำเร็จ	4.24	0.620	มากที่สุด
รวม	4.15	0.556	มาก

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา HRM201 กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในระดับมากและปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยสัมพันธ์ภาพระหว่างด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน (X_1) กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามากที่สุด ($r=0.824$) รองลงมาคือ ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น (X_2) ($r=0.787$) และด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน (X_6) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในระดับต่ำที่สุด ($r=0.551$) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
1) ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน (X_1)	.824**
2) ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น (X_2)	.787**
3) ด้านความรับผิดชอบต่อลักษณะกิจกรรมที่ปฏิบัติในห้องเรียน (X_3)	.748**
4) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_4)	.581**
5) ด้านวิธีการประเมินผลการเรียน (X_5)	.582**
6) ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน (X_6)	.551**

** ($p < 0.01$)

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา HRM201 กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ผู้ศึกษาได้ทำการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน (Multicollinearity) โดยพิจารณาจากค่า VIF (Variance Inflation Factor) ถ้าตัวแปรอิสระตัวใดมีค่า $VIF > 5.0$ แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดมีค่า VIF อยู่ระหว่าง 1.090 - 1.696 แสดงว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัว เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) เพื่อหาว่าตัวแปรที่นำมาศึกษาทั้ง 6 ตัวแปร ตัวแปรใดเป็นตัวพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) ได้ดีที่สุด ผลการวิเคราะห์ปรากฏผลว่า ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน (X_1) เป็นตัวแปร

อิสระตัวแรกที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ ต่อมาเป็นด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น (X_2) ด้านความรับผิดชอบต่อลักษณะกิจกรรมที่ปฏิบัติในห้องเรียน (X_3) ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน (X_6) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_4) และด้านวิธีการประเมินผลการเรียน (X_5) ตามลำดับ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2_{change}) ค่าทดสอบเอฟ (F) และค่าทดสอบเอฟของสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (F_{change}) ของตัวแปรด้านต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) จากการคำนวณแบบการถดถอยเชิงพหุเป็นขั้นตอน (Stepwise)

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (ตัวแปรอิสระ)	R	R^2	F	R^2_{change}	F_{change}	Sig F
X_1	.824	.680	969.499	.680	969.499	.000**
X_1, X_2	.901	.812	984.535	.132	320.907	.000**
X_1, X_2, X_3	.931	.866	980.188	.054	183.487	.000**
X_1, X_2, X_3, X_6	.946	.895	963.860	.029	123.458	.000**
X_1, X_2, X_3, X_6, X_4	.947	.898	793.740	.003	12.827	.000**
$X_1, X_2, X_3, X_6, X_4, X_5$	.948	.900	675.320	.002	9.424	.002**

** ($p < 0.01$)

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านต่าง ๆ มีดังนี้ 1) ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน (X_1) 2) ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น (X_2) 3) ด้านความรับผิดชอบต่อลักษณะกิจกรรมที่ปฏิบัติในห้องเรียน (X_3) 4) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_4) 5) ด้านวิธีการประเมินผลการเรียน (X_5) 6) ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน (X_6) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่ใช้เป็นตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 6 ตัวแปรนี้ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น (X_2) สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้สูงที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอยในรูปแบบคะแนนดิบและค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (b , β) เป็น 0.227 และ 0.450 ตามลำดับ รองลงมาเป็นตัวแปรด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน (X_1) สามารถ

พยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานเป็น 0.180 และ 0.340 ตามลำดับ และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ $\neq 0.232$ สามารถนำไปเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) สามารถแสดงในรูปคะแนนดิบได้ดังนี้

$$Y = 0.254 + 0.286(X_1) + 0.254(X_2) + 0.238(X_3) + 0.136(X_6) + 0.085(X_4) - 0.060(X_5)$$

สมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Z) แสดงในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$Z = 0.329(X_1) + 0.376(X_2) + 0.287(X_3) + 0.182(X_6) + 0.101(X_4) - 0.070(X_5) \text{ ดังตารางที่ 4}$$

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเชิงพหุของตัวแปรพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ (b)

ค่าคงที่ (a) ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (β)

ตัวแปรพยากรณ์	b	β	SE _b	t	Sig
ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน (X ₁)	.286	.329	.020	14.486	.000**
ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น (X ₂)	.254	.376	.013	19.669	.000**
ด้านความรับผิดชอบต่อลักษณะกิจกรรมที่ปฏิบัติในห้องเรียน (X ₃)	.238	.287	.017	13.875	.000**
ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน (X ₆)	.136	.182	.013	10.765	.000**
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X ₄)	.085	.101	.018	4.677	.000**
ด้านวิธีการประเมินผลการเรียน (X ₅)	-.060	-.070	.019	-3.070	.002**
ค่าคงที่ (a)	.254	-	-	-	.000**
SE _{est} = $\pm$.152, R = 0.948, R ² = 0.900, F=675.320**					

* (p < 0 .05) , ** (p < 0.01)

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มี 6 ด้าน โดยเรียงจากความสัมพันธ์มากที่สุด ได้แก่ 1) ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน (X₁) 2) ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น (X₂) 3) ด้านความรับผิดชอบต่อลักษณะกิจกรรมที่ปฏิบัติในห้องเรียน (X₃) 4) ด้านวิธีการประเมินผลการเรียน (X₅) 5) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X₄) 6) ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน (X₆) เมื่อนำปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 6 ด้าน ไปทำการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ด้วยวิธีการเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นตอน เพื่อหาว่ามีตัวแปรใดบ้างที่สามารถเป็นตัวแปรพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา

มี 6 ด้าน โดยด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน (X_1) เป็นตัวแปรพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) ได้สูงสุด รองลงมาเป็นด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น (X_2) ด้านความรับผิดชอบต่อลักษณะกิจกรรมที่ปฏิบัติในห้องเรียน (X_3) ด้านวิธีการประเมินผลการเรียน (X_5) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_4) และด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน (X_6) ตัวแปรทั้ง 6 สามารถอธิบายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) ได้ร้อยละ 90.0 ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) นั้น มีความเกี่ยวข้องกับทั้งปัจจัยภายในตัวบุคคล และปัจจัยภายนอกตัวบุคคล โดยแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งเร้าภายในตัวของบุคคลนั้น และแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งเร้าภายนอก (Huitt, 2001) ซึ่งปัจจัยภายในที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) ได้แก่ ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน (X_1) และด้านความรับผิดชอบต่อลักษณะกิจกรรมที่ปฏิบัติในห้องเรียน (X_3) ส่วนปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) ด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) ได้แก่ ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น (X_2) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_4) และด้านวิธีการประเมินผลการเรียน (X_5) ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ ประเมศวร์ วัฒนโอภาส, นภาพร วัฒนโอภาส และนิทรา ปัญจมาศ (2548) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกี กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน โนสภาพแห่งตน และบรรยากาศในการเรียนรู้อยู่ เป็นปัจจัยที่ร่วมกันทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาได้ร้อยละ 34.5 จากผลการวิจัยนี้ได้พบว่า 1) ด้านความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียน (X_1) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) และเป็นปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) ได้เป็นลำดับแรก 2) ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้น (X_2) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) เป็นไปในทิศทางที่ดีมีแนวโน้มที่จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) ในทิศทางที่ดีเช่นกัน ดังนั้นความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้นระหว่างนักศึกษากับเพื่อนจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) 3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_4) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) แสดงว่า ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_4) ที่มีแนวโน้มที่นักศึกษาจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) ในทิศทางที่ดีด้วย 4) ด้านวิธีการประเมินผลการเรียน (X_5) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_4) และด้าน

บรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน (X_6) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) และเป็นตัวแปรที่สามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต” ครั้งนี้ ได้ข้อสรุปผลจากการศึกษาการทบทวนวรรณกรรม และการอภิปรายผล ดังนั้นเพื่อเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย และการเรียนการสอนของอาจารย์กับนักศึกษา

1. ในการนำไปประยุกต์ใช้ควรพิจารณาบริบท สถานการณ์ของมหาวิทยาลัยในสภาวะปัจจุบันที่ประกอบด้วย ปัจจัยภายในและภายนอกของมหาวิทยาลัย การปฏิบัติต่อกันระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ รวมทั้งความพร้อมด้านทรัพยากรการบริหารของมหาวิทยาลัยในด้านการเงิน และอื่น ๆ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ เป็นรากฐานสำคัญยิ่ง ดังนั้นหากมีแผนการในการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในการเรียนการสอน ควรสื่อสารให้กับนักศึกษาทราบอย่างชัดเจน โดยเฉพาะการสอนและการสอบแบบออนไลน์ที่มหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการทดลองใช้ในขณะนี้ พบว่า บางวิชาไม่สามารถทำการสอนและการสอบแบบออนไลน์ได้

ข้อเสนอแนะในการศึกษาในอนาคต

ควรศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ และแนวทางในการนำเทคโนโลยีสื่อสารเข้ามาใช้เพื่อเพิ่มระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในยุคดิจิทัลเพิ่มเติม อันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนที่ครอบคลุมมากขึ้นในอนาคต

References

- Atkinson, J.W. (1966). *Motivational Determinants of Risk - Taking Behavior*. In J.W. Atkinson, & N.T. Feather (Eds.), *A Theory of Achievement Motivation* (p.51). New York : John Wiley & Son.
- Huitt, W. (2001). *Motivation to learn: An overview*. New York : Mc Graw-Hall.
- Jaithiang, A. (2003). *Principles of teaching. The 3rd ed*. Bangkok: OS Printing. House.
- Khamwaeng, T. (2009). *Elements that influence learning achievement in calculus 1 Of Engineering students Private higher education institutions in Bangkok*. Bangkok: Graduate School Kasetsart University.
- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and personality*. New York: Harper & Row.
- Narongsakkul, S. (2012). *Learning achievement motivation of Kasetsart University students. Kamphaeng Saen Campus*. edition 9. Nakhon Pathom: Kasetsart University.

- Phanmanee, A. (1999). *Educational Psychology*. Bangkok: Ton Aor Publishing.
- Pholratanapaiboon, S, Phongsoa, V and Kreethong, V. (2007). *Factors affecting behavior Mathematics learning of students in grade 3, Surat Pittaya School Surat Thani Province*. Journal of Education Bangkok: Srinakharinwirot University.
- Rogers, C. (1979). *On Becoming Carl Rogers*. England : Oxford University.
- Ryan, RM. (2012). *Human motivation*. New York : Mc Graw-Hall.
- Sunpan, M. (2000). *Relationship between personal factors Motivation in nursing Education Satisfaction with the institutional environment And awareness of health conditions And self-esteem of nursing students, government nursing education institutions*. Master of Nursing Science Thesis. Department of Educational Nursing, Bangkok: Chulalongkorn University.
- Yukhonthorn Jamrit. (2001). *Relationship between personal factors Professional attitude Life style of Student*. Faculty of Nursing, Bangkok: Chulalongkorn University.
- Tansungsai, T (2008). *Relationship between Self esteem The ability to face and fight Barriers and performance of professional nurses Bumrungrad Hospital*. Bangkok: Graduate School, Ramkhamhaeng University.
- Taharavanich, A. (2016). *Guidelines for moral development of Generation Y students Rajabhat University in Bangkok*. Bangkok: Suan Dusit University.
- Thongchawi, K. (2002). *The Relationship Between Self-Esteem The role of a teacher in facilitating learning Institutional environment And the readiness in self-learning of nursing students Government educational institutions Under the Ministry of University Affairs*. (Master of Nursing Science, Faculty of Nursing Chulalongkorn University).
- Watthanophas, P, Watthanophas, N and Panjamasat, N (2005). *Factors affecting motivation Achievement of technology university students Rajamangala Suvarnabhumi Campus Phranakhonsriayutthaya Wasukri*. Phranakhonsriayutthaya: Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi Phranakhonsriayutthaya Campus Wasukri.

Assistant Professor, Prapaisri Thamviriyavong, MPA. (Personnel), National Institute of Development Administration, and Currently is a Lecturer, Faculty of Business Administration, Rangsit University.